

המים לאחרים. טענותיהם של שאר חברי האגודה נגד מעשה זה נידחו ללא מענה. הוא עצמו מפגר בתשלומים לאגודת המים בחודשים רבים, אולם כאשר פיגר שפירא בימים ספורים ניתק לו גרופר את אספקת המים, ורק צוריימישפט הועילו להביאו לפתוח את המים מחדש.

גרופר מתקן רק את קווי המים המובילים לאדמתיו, מונח את הקווים המובילים לאדמות של אחרים. הוא הקים לעצמו 80 דונם המושקים בטפטפות — השקעה גדולה מאד המצריכה מים וכסף. יש לו כ-200 דונמים בננות וענבים וגידולים שונים, והוא מן החקלאים הברודים שזכו לקבל אישור לגידול בננות, שכן ענף זה מצוי כולו בידי ההתיישבות העובדת.

כאשר ניסו תושבים אחרים בעתלית לקבל אישור לגידול בננות הם אפילו לא נענו, ורק אחרי שהפעילו לחצים התבקשו להמציא אישור מן האגודה החקלאית במקום, היינו מפסח גרופר.

בעניין ניהול ענייני האגודה עלידי גרופר קבע בודק מיוחד של נציבות המים: „שיטת הניהול של האגודה אינה מן המוצלחות ביותר, מה עוד שהדאגה לחידוש המיטעל כבוא העת, לפי כל הכללים המקובלים של הנהלה מסודרת, נעלמה לחלוטין מעינה של הנהלת האגודה.”

מיס מים בששון — ובחינם!

גרופר מעסיק על אדמתיו פועלים ערבים, שאותם נהג להסיע לעבודה ברכב של המועצה המקומית. על חשבונה פעם אף עשה תאונה בטנדר פז'ו של המועצה, כאשר הסיע פועלים למטע הבננות שלו. הדבר קרה כאשר שימש ראש המועצה המקומית. הוא השתמש ברכושה לצרכיו הפרטיים.

את הפועלים הערבים שלו שיכן במיבנה נטוש על גיבעה, השייך לאגודת האיכרים בעתלית והיה פעם בית-הספר הראשון במקום. הוא אף לא טרח לשלם לאגודה תמורת השימוש ברכושה. עתה הוא מגדל משאומתן על מכירת בית זה והמגירש שעליו הוא עומד, בשטח של ארבעה דונם, בסכום של כ-2 מיליון לירות. סכום זה ישמש את גרופר בניהול עסקי האגודה. כאשר שימש גרופר במועצה עבר על החוק לא פעם, בהשתמשו בסמכויותיו בה

ח"כ פסח גרופר מקבל שכר נוסף. הוא משמש כמודד-מים באגודת האיכרים בעתלית

התביעה. מעשה זה היה עבירה מובהקת על החוק, אולם הממונה על המחוז לא עשה דבר בנדון.
מעשה אחר עשה כאשר מינה את עצמו להופיע בשם המועצה לפני מינהל-מקרקעי-ישראל, שהקים ועדה לדיון ב-קרקעות שהיו שייכות גם לו. הממונה על המחוז כתב לו מכתב, ובו קבע כי מינוי זה מנוגד לצו המועצות המקומיות

(סעיף 103), וכי אסור היה על גרופר להופיע לפני המינהל.
מעשה נוסף: כאשר נתן, כראש המועצה, זיכיון למשקיעים בעלי החוף השקט בחיפה להקים חוף-רחצה בעתלית. החוף הוקם ב-לילה, בניגוד לחוק, ורק התערבות נמרצת של יישובי הסביבה הביאה לסגירתו. אחד השותפים בחוף היה גם בנו של (המשך בעמוד 34)

רכוש הציבור
בית-הספר של אגודת האיכרים בעתלית, שגרופר הוא יושב-הראש שלה. גרופר משתמש בבניין ללא תשלום, לצורכי מיטקו, שיכן בו ערבים שעבדו עבורו, ועתה הוא רוצה למכור את המגרש.

לצורך ועסקיו הפרטיים. יש בנמצא מיכ-תבים של הממונה על המחוז המאשרים התנהגות זו שלו, המבקשים להפסיקה. אולם ידוע כי הממונה על המחוז קיים יחסי ידידות עם גרופר, והעבירות טוישטשו. כך, למשל, התפתח סיכסוך בין המועצה לבין אגודת המים, אחרי שגרופר לא שילם למועצה את המגיע לה בחד המים. המועצה קיבלה מאגודת המים של גרופר 4 אגודות לממ"ק, ואילו החקלאים שלמו לאגודה

הבוסטר
זוהי משאבת-הלחץ (בוסטר) שהקים גרופר על מטע הבננות הבלתי-חוקי שלו, ואשר בגללה אין איכרי עתלית מקבלים מים להשקאת אדמותיהם.